

Instanța de fond: Judecătoria Criuleni – A. Cazacliu

Instanța de apel: CA Chișinău – Iu. Cimpoi, N. Craiu, N. Cernat

Î N C H E I E R E

13 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecătorul:
Judecători:

Svetlana Filincova,
Petru Moraru, Maria Ghervas,

examinând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Constantin Aștefculese în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Constantin Aștefculese împotriva Consiliului com. Hrușova, r-nul Criuleni, intervenienți accesorii Vasile Drăniceru, Întreprinderea Pomicolă ”Nucăria-Eco” cu privire la contestarea deciziei nr.07-17/19 din 15 decembrie 2011 ”Cu privire la vânzarea unui teren prin licitație”, procesului verbal privind petrecerea licitației din 23 ianuarie 2012,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Constantin Aștefculese, s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Criuleni din 13 mai 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

C O N S T A T Ă :

La 19 aprilie 2012 Constantin Aștefculese s-a adresat în instanța de judecată împotriva Consiliului com. Hrușova, intervenient accesoriu ÎP ”Nucăria-Eco” privind contestarea deciziei nr.07-17/19 din 15 decembrie 2011 cu privire la vânzarea unui teren prin licitație și a procesului verbal al licitației din 23 ianuarie 2012.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin decizia Consiliului com. Hrușova din 15 decembrie 2011 s-a decis scoaterea la licitație a lotului de teren cu suprafața de 0,0101 ha cu nr. cadastral 3136206744, situat pe teritoriul ÎP ”Nucăria-Eco” cu prețul inițial de 432,80 lei. În urma desfășurării licitației la 23 ianuarie 2012 lotul de teren a fost înstrăinat lui Vasile Drăniceru. Constantin Aștefculese menționează că sectorul de teren, aflat în litigiu este destinat folosinței pentru necesitățile comune ale întovăririi pomicole din anul 1987, unde era instalat vagonul serviciului pază. În luna iulie 2011, el a depus la Primăria Hrușova o cerere, prin care a solicitat cumpărarea acestui teren, fiind perfectate toate actele necesare tranzacției respective. Consiliul com. Hrușova prin decizia nr.07-17/19 din 15 decembrie 2011 ”Cu privire la vânzarea unui teren prin licitație” și în urma

desfășurării licitației a vândut terenul lui Vasile Drăniceru. Consideră că terenul a fost vândut ilegal cu încălcarea procedurii prevăzute de lege, motiv pentru care solicită anularea deciziei Consiliului com. Hrușova nr. 07-17/19 din 15 decembrie 2011 privind vânzarea la licitație a terenului cu suprafața de 0,0101 ha, nr. cadastral 3136206744, situat pe teritoriul ÎP "Nucăria-Eco" și anularea procesului verbal al licitației din 23 ianuarie 2012.

Prin încheierea judecătoriei Criuleni din 19 iunie 2012 a fost atras în calitate de intervenient accesoriu de partea pârîtului Vasile Drăniceru.

La 22 octombrie 2012 prin încheierea judecătoriei Criuleni din 22 octombrie 2012 cererea de chemare în judecată a lui Constantin Aștefculese privind contestarea deciziei nr.07-17/19 din 15 decembrie 2011 cu privire la vânzarea unui teren prin licitație s-a scos de pe rol. Pretenția privind anularea procesului verbal al licitației din 23 ianuarie 2012 s-a strămutat spre judecare în instanța de drept comun.

Prin hotărîrea judecătoriei Criuleni din 22 octombrie 2012 acțiunea lui Constantin Aștefculese privind anularea procesului verbal al licitației din 23 ianuarie 2012 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 30 aprilie 2013 a admis apelul lui Constantin Aștefculese și a casat hotărîrea și încheierea judecătoriei Criuleni din 22 octombrie 2012 cu remiterea cauzei spre rejudecare în alt complet de judecată.

La 30 ianuarie 2014 reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitînd anularea deciziei Consiliului com. Hrușova nr. 07-17/19 din 15 decembrie 2011 prin care s-a dispus vânzarea la licitație a terenului cu suprafața de 0,0101 ha, nr. cadastral 3136206744, situat pe teritoriul ÎP "Nucăria-Eco" și anularea procesului verbal al licitației din 23 ianuarie 2012, constatarea dreptului preferențial de cumpărător al lotului în litigiu, concretizarea de către Oficiul Cadastral Teritorial Criuleni a perimetrului sectorului și adiacenții hotarelor, compensarea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

Judecătoria Criuleni prin hotărîrea din 13 mai 2014 a respins acțiunea reclamantului ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, Constantin Aștefculese a contestat-o cu apel, solicitînd anularea acesteia cu emiterea unei hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă integral. Totodată a solicitat și încasarea prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015 s-a respins apelul declarat de Constantin Aștefculese și s-a menținut fără modificări hotărîrea judecătoriei Criuleni din 13 mai 2014.

În argumentarea soluției sale instanța de apel a reținut că Constantin Aștefculese în virtutea calității sale de membru al ÎP "Nucăria Eco" deține în proprietate teren pomicol învecinat cu terenul expus la licitație. Proprietar al terenului expus la licitație este Primăria com. Hrușova, r-nul Criuleni. Vânzarea imobilului la licitație constituie o modalitate de înstrăinare a terenurilor proprietate privată a administrației publice locale. La 23 ianuarie 2012 a avut loc licitația cu privire la vânzarea terenului cu suprafața de 0,0101 ha, nr. cadastral 3136206744, participant fiind și reclamantul. Licitația a fost câștigată de către Vasile Drăniceru, care a propus cel mai bun preț.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 20 martie 2015 Constantin Aștefculese a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea. S-a mai menționat că instanța de fond nu s-a expus asupra tuturor capetelor cererii de concretizare a cerințelor din 30 ianuarie 2014.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 22 ianuarie 2015 a fost expediată părților prin poștă la data de 30 ianuarie 2015 (vol. II, f.d.29-32, 33).

Recursul a fost declarat la 20 martie 2015.

Termenul de declarare a recursului a fost respectat.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de către Constantin Aștefculese nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, recurentul a invocat că instanța de apel a emis decizia cu interpretarea și aplicarea eronată a normei materiale, a dat o apreciere arbitrară probelor, fapt ce a atribuit o soluție greșită litigiului dedus instanței spre judecare.

În speță, Colegiul menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat Constantin Aștefculese împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

Cu referire la raționamentul lui Constantin Aștefculese despre dreptul preferențial de cumpărare Colegiul menționează că în acest litigiu nu este aplicabil, or acesta nu este caracteristic procedurii de licitație. Licitatia reprezintă vânzarea unui bun făcută în public, după reguli speciale, având drept rezultat atribuirea obiectului de vânzare persoanei care a oferit prețul cel mai mare. La caz, administrația publică locală este în drept să-și expună bunurile la licitație.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că în cadrul procesului civil nu au fost examinate toate capetele cererii de concretizare din 30 ianuarie 2014, ori verificând legalitatea deciziei privind expunerea bunului la licitație, instanțele de judecată au cercetat inclusiv și aspectele privind legalitatea formării bunului, identificarea acestui imobil, condițiile de aplicare a dreptului preferențial la cumpărarea terenului.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Se consideră inadmisibil recursul, declarat de către Constantin Aștefculese împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Constantin Aștefculese împotriva Consiliului com. Hrușova, r-nul Criuleni, intervenienți accesorii Vasile Drăniceru, Întreprinderea Pomicolă "Nucăria-Eco" cu privire la contestarea deciziei 07-17/19 din 15 decembrie 2011 "Cu privire la vânzarea unui teren la licitație", procesului verbal privind petrecerea licitației din 23 ianuarie 2012.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul:

Svetlana Filincova

Judecători:

Petru Moraru

Maria Ghervas